

kiam okazis nur ordinarajoj. Do, por *ion* okazigi, ŝi laboradis per la dentoj ĝis de la kuko neniom restis.

\* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*

ĈAPITRO II

LA LAGETO FARITA EL I

“NENIAM mi spertis tiaĵo” ekkr  
 eksciteco ŝi eĉ forgesis la akuzativ  
 plilongiĝas teleskope, kiel la ple  
 skopo en la tuta mondo. Adiaŭ,  
 (Kiam ŝi direktis la rigardojn al  
 la plilongiĝo ili jam fariĝis tute  
 kaj apenaŭ ŝi povis vidi ilin.)

“Ho, vi kompatinduloj! kiu r  
 al vi la ŝtrumpojn kaj ŝuojn? K  
*mi*; mi estos tro malproksime p  
 pri vi; vi devos klopodi por vi r  
 estas necese komplezi ilin; ĉar se  
 ili eble rifuzos marŝi laŭ mia vol  
 la kristnaska tempo donacos al  
 novaj botoj.”

Ŝi eĉ elpensadis detale kiel ŝi fa  
 aranĝojn. “Mi pagos al la port  
 ilin, kaj kiel stranga tio ŝajnos, s  
 al siaj piedoj! Ankaŭ la adreso est

*Al lia Moŝto la Dekstra Piedo  
 sur la Tapiŝeto  
 apud Fa  
 (Kun amsalu*

Ho, kian sensecaĵon mi parolas